

[Christophersen]

ligeegyldigt set fra lønmodtagerens synspunkt, om hans eller hendes virksomhed nu giver overskud eller ikke overskud, om der er tab på driften, eller der ikke er det, for hvad enten det er det ene eller det andet, der kommer ud af virksomhedens indsats, forsvinder resultatet ud i anonymitetens glemsel. Derfor opnår man ikke engang det, som dog ville være noget utrolig værdifuldt, nemlig at de enkelte lønmodtagere kunne se en personlig økonomisk interesse i, at den virksomhed, de er beskæftiget på, er mere velfungerende og mere udbytterig.

Det underer mig i og for sig, at regeringen kommer med hele dette forslag. Regeringen ved godt, der ikke er nogen folkelig baggrund for det. Man har anstrengt sig i årevis for at udbrede kendskabet. Det er også lykkedes, endda i så vidt omfang, at den holdning, befolkningen havde i 1972, er stort set uændret i dag: der er en meget massiv modstand. Der er ingen forståelse for det. Det skyldes selvfølgelig også, at det er et helt igennem udansk foretagende. Det har ikke noget fundament i dansk opfattelse af, hvordan erhvervsliv, medansvar og medindflydelse bør tilrettelægges.

Der er heller ikke nogen politisk baggrund for det, og det ved regeringen også godt. Der er ingen mulighed i denne sal på denne side af et folketingsvalg for at få gennemført et lovforslag derom, og derfor må jeg sige, at det egentlig forekommer mig helt ufatteligt, at den socialdemokratiske mindretalsregering har villet belaste sit udspil med dette forslag. I øvrigt er det klart, at hvis det på mirakuløs vis skulle lykkes regeringen at få det vedtaget, vil det komme ud til en folkeafstemning; om ikke andre vil vi tage initiativ til det, men jeg tror ikke, vi bliver ene om det. Jeg er sikker på, at det vil ende dér, og at forslaget på den måde vil glide ud i glemselen.

Jeg håber, at arbejdsministeren har fået en fornemmelse af, hvorledes vi ser på forslaget og den tankegang, der ligger bag ved det; ligesom socialdemokratiet ikke har ændret sin opfattelse i løbet af de sidste syv år, har vi det heller ikke.

Ninn-Hansen (KF):

Nu har vi jo lige haft en dybt alvorlig drøftelse af en alvorlig sag; så er det måske tilgiveligt, hvis dette her bliver taget lidt let-

tere. Det er der vel egentlig også grund til, for det resolutionsforslag, som arbejdsministeren har bedt os om at behandle, er, når det kommer til stykket, vel egentlig kun en mandelgave til Thomas Nielsen, og ud fra den betragtning må vi andre jo så se på det.

Indholdet af den resolution, arbejdsministeren har skrevet, er ubestemt: der er ingen, som stemmer for denne resolution, der ved, hvad den vil medføre. Udformningen er elendig, indholdet uforståeligt og hensigten farlig.

Hvis arbejdsministeren nu synes, det er en lidt negativ vurdering af det, vil jeg sige, at resolutionen måske kunne være gledet bedre ned, hvis arbejdsministeren havde sat den på vers, for så kunne den vel egentlig være indgået i arbejdersangbogens samling af naive, men egentlig velmente protestsange fra sidste århundrede. Og dog – det kunne den alligevel ikke. Jeg synes, den ganske mangler poesi, og selv de gamle arbejder- og husmandsange havde et vist realistisk skær, som denne resolution ganske mangler. Hakken og skovlen og spaden – det var dog jo noget realistisk. Her taler man om et overskud, men ingen aner, hvordan dette overskud det skal fremkomme, bedømmes eller beregnes.

Nu synes jeg i øvrigt, at arbejdsministeren har været ganske vittig. I den skriftlige fremsættelse til resolutionsforslaget står der:

»Af tidsmæssige og tekniske årsager er regeringen indstillet på i første omgang at sikre sig folketingets tilslutning . . .« osv.

Hvad er det for tidsmæssige årsager? For syv år siden kunne man møde med et helt lovforslag, og efter behandlingen af det lovforslag, som vi dengang foreslog afvist, og hvor vi i stedet for ved en dagsorden foreslog en kommission, der kunne behandle sagen, siden dengang er der jo ikke det sted, man ikke har behandlet spørgsmålet om lønmodtagernes medejendomsret. Omkring det tidspunkt, hvor regeringen fremsatte sit forslag, kom der en meget sagkyndigt udarbejdet vismandsudtalelse. Alle store og betydningsfulde erhvervsorganisationer og lønmodtagerorganisationer har udarbejdet værker om det, og alle sagkyndige inden for økonomi, jura osv. har gennemgået problemet, men alligevel er arbejdsministeren altså ikke i stand til at lave et lovforslag nu syv år efter, men må nøjes med resolutionen.